

1887-03-12

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 26 nr. 26a-d

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Minst. 12. Marts 1887.

Her har der et Opm, hvor Kalvorden
gerne kunde vortenes last.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 26A

Kære Ven Kim med samt Din
Venner, p. en rigtig flov, men heller end smør
oprettelde Undskyldninger, som dog er Løgn, vil
j. ladsom ingen Ting, ganske som om det
Brev var Løgn på en meget lang Skrivelse fra
mig; Men vil den nemmest og behageligste
Måde at komme over Begyndelsen på. Læs & M
forbeholden at sende så mange "Brev af Leds og
Gang at ane, hvor de går hen, undtagen at de
går igennem Consulen d. d. s. gennem hans
Hænder, men hvor de ellers går hen, ved vi jo
ikke, uden forsøret som de det vil gå i fer,
- om just som Smærtskød ved j. ikke - men i
Jeg går i dag - men hvor de går i fer, det anes
is ikke noget ens. Med andre Ord, hvor bor F og hvor
dan & J. Menageri i det hele (Menageri har de
j. var sagt - j. tænkte på Tolentinus 57), har
spiret & hvor dikker & o. v. Fortæl os lidt derom.
Ellers er M jo herligt & har det godt. Glad er F be-
griteligvis - og Skam skædet; også har, om F ikke
var M, og hvad vi ellers har høje fra j. i jo
hård fortøjeligt & godt. Om den Billeder ellers.
Det store Billed har j. imidlertid ikke nogt.

Men icke tign. Det M. v. blivde besökt, ut
i hake. Men j. skydde sig och svar på
Din god Råd. Ja ser du min sara Kinn, M.
v. nu vid migst godt og j. har icke M. mindest i min
M, men om j. vil följ M. blive nu alligjort en
anden ting. Sådan gå vid og valgs en förgränd
eller bognend för at stridere så dan i al Almin-
delighed, M. falder mig svart for Breytet. M.
v. ganska som du selv siger, at du icke gider med
Anden hovede g. al den Slags, som du icke har sket
i Bøig for. Men en anden Sag, når man netop
kommer i. Læg med den det Anden, fordi d.
af sig selv tilbyder sig g. faar et Billed eller
v. nødvendigt, Lid i et Billed. For Rertus
har j. netop Anden at, kommer j. Tanken
om, som j. nu M. förändrat. Förd med
for Bde Lomme; M. v. i Baggörden: Skam
ströp med Brönder og nogle Klader g. stor
Brænd Kvasbunker g. stor Skrappe i For-
grunden g. all den Slags Tröt, ligesom
Sollys og ishyr simpell, opindelig males
som Anden den den med Færevask,
men efter hænden har det sligt Færevask
særskilt, g. Færen kommer nu i al Tid
icke derpå, om d. M. vil blive Længe.
M. v. meget simpell men nedig svart.
Næls så M. vil først år - nemlig har du icke
ut M, men icke på M. Tris M. v. nu, - og

M interesserede ham, noget, og Læsko
roste M forleden Dag; men M skal igennem
egen. Ja j lærer af M og kunde læse af den
Art Noter, som hvi, men j bekræfter, at M
ikke ligesom Niels den bittreste Puvle. Nå det
og j heller ikke uetop M de i Meninger med
et Råd, men kun at j gennem den Rags Ting
skulde opdag og tøjle mit Grev, moders
min Hoved passion" ligesom Chilean i Ulykke
Men, skønt j interesserer mig for Formeyhår
j har den så tydelig og iøjnefaldende, når j dog
kun at få den dets (sægt dets) med, hvor j
sætter Krafte med jø Færd. Og j skal nu
også j uisoprøgtig Mening. Niels er meget
dansk, fordi Niels er som væsentlig, sig selv.
At hans Billeder også i øjeblikket meget ligesom
hvad vi for ham set af "dansk Kunst" bidrager
til at stille ham i et endnu mere dansk Lys end
adskillige andre; men når Niels leve og udvikle
sig og komme i Dand med helt forskellige
Opgaver, vil han nok forandre sig betydelig, men
ikke altid blive ved at ~~blive~~ minis Direkt
sæmge om sin Fader og Lænder og mange
andre kære Folk (Købmand) men få
en større men iøjnefaldende ejendommeligt Form
inden alle tider vedblive at være dansk fordi han
vil ved blive at være sig selv. Men når j nu
kommer ind til ham og se hans Billeder og de
god gamle Billeder så velkendte Ting, der som

ten, så føler jeg den skægsdte And, som ha-
gennemtrængt Huset, søstørkt, og jeg minde
stødt om alle de første uforglemmelige Følelser.
Jeg modtog den imens første Begyndelse - og
så se jeg jo, at det så vidt forskelligt fra det,
jog selv lavet, og når så anden samværet rejser
til mig, at min. Billedet har et fremmed
Ligt, bliver jeg uendelig smod og, litlebet-
gely som jernspilet forbrændt. Jeg har siden net
meget alvorlig på min. Ting og tænkt på det Råd,
- og skændt mig selv hurtig aldrig vil forstand
med godt at foregå mig, hvor jeg ikke det er utop-
isk, at det jeg fremfor alt trænger til. For
at det går omhyggelig Råd for alle Færd,
om det som eters og dog ikke, "Tausk" inden i en
minde god forstand og det ikke det, der indtager
mig så meget for Nils. Og som går ham
så god og dog kender det, at han er så trofast
imod mig han kender det at elske i et Motiv,
og hvis jeg nu elsker noget andet og blot en
lille så trofast imod det, så må jeg gøre
kender bliv god - (jeg kalder ikke om Størrelse
men kender om godhed). At Nils kender bare
noget af mig og jeg meget af ham og jeg ikke
i Tvivl om, og man skal jo heller ikke van-
se indse, at man ikke søgte at begynde
At god man kan, af andre, men hovedsagen
er dog at have sig energisk fast i den
af Tingene som græder en, skæder en, falder en ligesom

og naturlig, og så klemmer. pø. Nj j vil ikke
 som Kabelt præs at sende om til M. Pind
 hvor j skal - j forstår vel ikke hvad
 han mener dermed, og j tror heller ikke M.
 er godt; men ham derom! j føler mig
 ligeså ude af pø overfor enhver ting,
 j tager fat pø, nu som da j først rakte
 Pindsen til Karstedt, og ligeså mismodig over
 M. mægt af, hvad j gør, som nogen sinde,
 men j kan dog se, at der er Fremgang i mine
 Arbejder. De ikke bedst: Forme derom: Skulptur,
 skønt j endnu holder af til Tider, når Motivet
 er i det, at betragte disse opmærksomt,
 men Stemningens, Lysets, Farvens Karak-
 ter er bedre og den store Form i Landskabet
 også. Hvorfor skulde j da ikke blive ved at gå
 fremad den samme Vej, som j bestemt har
 lagt for mig? Vi er dog alle forskellige
 og kan ikke arbejde ens alle. j forsøger nu
 minde Formen formigt, - men Herregud
 j kan ikke komme Færdig nok pø Lov
 og så ønsker j ikke ^{endnu mere} Formen god, og j er i
 pø, at hvis j kan komme efter at give
 Karakteren fylde af d. Genstande j maler
 men i de Belysningen, Løften Farven - og
 dermed en Følelse af de af d. hele Karakter
 så er der også vundet noget om end kun lidt
 imod at der skulde være. - Men hvad katter er
 M. da han vil, tænker j mig den siger, han
 leder om Rød, og når han får sin, svarer han

i den vidt Tid har fordybt mig i, stork Efters
farver, Billed, gløderne Eftermiddag og Aftens belgning
o.l. overrasker mig selv i Naturen, og når jz slider
som i Aften vilde al Kønne nå den forførbildte, Pragt
der i M. i Virkeligheden, så kan M. vel være at
min Farve ikke være fine nok, men så meget
forstået, end rigt og falske, kan d. ikke være.
Men M. er Ende af vor Natur, som meget for
har indlært sig på med rigtig Kraft og Ud-
holdenhed, så på Lægfolk må d. let gøre
et overraskende Indtryk og Maleri, der, som
Thoralf, er på Forhind^{et} Hensigtsmæssigt mod
alt, hvad d. ikke kendte i Forvejen, eller Nils,
der virkelig har et anderledes Jødisisme, men
som selv er så bang for stork Farver - og altså
heller ikke ser den i Naturen (for ellers vilde d.
male den) - må let komme til at stille sig
lært mistenksomme over for det. Viser M.
nå at man ser ikke Naturen som den, men
et, en anden et andet og selv en anden af forskellige
Periode helt forskellige Ting - for så at
man virkelig udvikle sig og arbejder søgende;
Men det er et godt Eksempel på. At Nils
ikke finder mig for grå, kan jz godt forstå, for
han selv er grå - det er meget fornem og fin
men dog altid grå. Han er altså ikke den Ting
- endrin i alt fald ikke, mindst Kønne M.; men
jz forstår d. jz ser rentvidt fabelagtig. Farver
i Naturen højt i den, end Lachtmannske
Min. Billeder og dog ikke så høje som Nilses!!

[illegible]

44 Det skal de meget kj. men for Resten - Men sandt
for hard, dog et Billedt oppe i hans Omden-
ke arges Tid siden, et Billedt af Elisabeth
f. Rask: Tolskin, Buleveer - og et stat
dog ikke af for hans Fædre, indkøbt Kong
Salomon, Dronning - . Løst har ved siden
af - - men for at rose mig selv, hvad man
for ikke skal glemme, stod mit navn på det.
(Men Kos! Hvor vil var fortælling!!) Somme
Limmerne p. et borte seendes vel forstjet
med mig selv og agte foretog at frenterne
minne f. ysel. ⁴⁴ No. en ha. der vist nok
af en Sæde. Hvad nu til, en egen Billedt ang-
som j. har set hos Rask, og skal j. være selv
og sig, at j. synes der har gjet nok da men
somme Rask i Tiden for; men der har opst
indet alment tryk, og j. antage, det er
for en. Et kængene. Men der m. ikke miste
det mig; de v. b. d. mig smukt og massen
al. j. Sanderne have og Gælden med Hage
de bygge et Torning, mens j. m. d. Rask
for j. mig med f. Rask Billedt med Tønde.
Det er mig, b. d. for det og for lille og de
et i to, som de nok har foretaget angrebet
al. ikke lade sig gøre. For en j. af f. Rask
og de v. sig, men Rask og det m. d. Rask
f. Rask mig for ting, som de v. opgjort
all. j. mig ved det. Et to m. d. Rask
for j. mig, og m. d. mig, og som synes, der
v. flere angrebet i ham og sandt det.

Det er agtet, som du selv har, som alle
koret, som end lidt for meget gennem mælt
(man følte betydning for staten) som du dog
skaber moro og meget virksomhed. Men
jo her vist mig, selv så meget i det ikke men
en bildest, at jo kontinuerlig, og jo vil
de for enden af sig, at den Behandling giver
valgfri mig lidt. Blev nu ikke ked af det -
i skid - at gå ikke noget, at man bliver lidt ked
af, selv noget ugang smulder, når de ikke
noget rundt i det - men der er noget i den Pænt
ning som gør Billedet svælg; man har en
formennelse af, at de lagge selv sig - på
en fasten Pænting men end på at lade dem
selv sig efter Stoffets karakter, men i sig selv
ikke al vilde og træde. Men på, som går at man
ikke selv kan glemme det. Instruieret. Men
den har i sig selv lidt for - kun synes det mig selv
fremtræder i den Billedet og der vist stå mælt
gør på livstidligere smulder alle som mælt
i Udførelsen. - Men i den Billedet, Certe kan
man et dybt Optagelse og de v. b. det
smidte, men jo her ikke i det, man skal
male på alt det. Der alt kan man på på
noget at male, også de, men selv i det, at det
kan ikke sammenlignes med Tor - Godebarnet
Tor, med sig selv smulder, når jo tænke på sig
og de var også man Tank man Skæbne

der Billedet, der mælt de, end i den, der b. d.
nå og på her mælt i Certe. Ja det er, der
e jo jo mælt på, M i M jo vist mig
noget af; Men her der skal her, her de
og på b. d. M på; Lyet bygger på det
mang andre Ting. En større skæbne den
hånd på på; Tor - den der b. d. b. d.
på mælt. Skæbne, som vist mælt
d. d. d. den opgav de for Tor -
nå det var en et så godt Resultat, at man
ikke kan sig, noget d. d. d. men nu har de
født på - enkl. en gang - på noget
betydligt - valgfri en betydelig opgav -
lader det nu alle den sig for Skæbne
skæbne de skæbne. Men den mælt end
ikke - jo her i sig selv ande. - Her sig
mig, synes den jo vist sig for M på det
at de mælt på sig selv af - her har lidt mælt
B. d. Men det v. jo skid ikke - mælt mælt. Men
nå jo er, her de formen af sig selv, her
for en teknisk sig selv, der sig selv end
så tænke jo, sammenligner ved mig selv, at
hånd jo, den skæbne af den sig selv
i kendskab, skæbne jo mælt sådan i B. d.
end så M sang i den der sig selv. Jo b. d.

[illegible]

